

Zasady latynizacji alfabetu greckiego

Dla nazw geograficznych zapisywanych w oryginale alfabetem greckim zalecany jest oficjalny system ISO 843:1997 (transliteracja) oraz polska transkrypcja fonetyczna.

	transliteracja	transkrypcja		transliteracja	transkrypcja
A α	a	a	Υ υ	y	i
B β	v	w	Φ φ	f	f
Γ γ	g	g ¹ , j ²	Χ χ	ch	ch
Δ δ	d	d	Ψ ψ	ps	ps
E ε	e	e	Ω ω	ō	o
Z ζ	z	z	Αι αι	ai	e ⁸ , ai ⁹
H η	ī	i	Ει ει	ei	i ¹⁰ , ei ¹¹
Θ θ	th	t	Οι οι	oi	i ¹² , oi ¹³
I ι	i	i ³ , j ⁴	Υι υι	yi	i
K κ	k	k ⁵ , ki ⁶	Ου ου	oy	u
Λ λ	l	l	Αυ αυ	ay	aw ¹⁴ , af ¹⁵
M μ	m	m	Ευ ευ	ey	ew ¹⁴ , ef ¹⁵
N ν	n	n	Γκ γκ	gk	g ¹⁶ , ng ¹⁷
Ξ ξ	x	ks	Γγ γγ	gg	ng
O ο	o	o	Γχ γχ	gch	nch
Π π	p	p	Μπ μπ	mp	b ¹⁶ , mb ¹⁷
Ρ ρ	r	r	Ντ ντ	nt	d ¹⁶ , nd ¹⁷
Σ σ ζ ⁷	s	s	Τζ τζ	tz	dz
T τ	t	t	Τσ τσ	ts	ts

¹ przed o, ω, ου oraz przed literami spółgłoskowymi, np. *Αργολίδα* → *Argolida*, *Γρεβενά* → *Grewena*

² przed αι, αί, ε, έ, np. *Γερακοβούνι* → *Jerakowuni*; w połączeniach γεια, γειε, γειο, για, γιε, γιο jako *ja, je, jo*, np. *Γιάρος* → *Jaros*; w połączeniach γεί, γή, γί, γύ oraz w połączeniach γι przed literami spółgłoskowymi jako *ji*, np. *Αγίου Όρους* → *Ajiu Orus*, *Αίγινα* → *Ejina*

³ w środku wyrazu oraz na początku wyrazu przed literami spółgłoskowymi

⁴ na początku wyrazu przed α, αι, ε, ο, ω, np. *Ιωάννινα* → *Joanina*

⁵ zawsze, z wyjątkiem pozycji przed literami αι i ε

⁶ przed literami αι i ε, np. *Κέρκυρα* → *Kierkira*

⁷ litera występuje wyłącznie na końcu wyrazu

⁸ jeśli żadna z liter nie jest akcentowana (αι) lub akcent pada na ι (αιί)

⁹ jeśli akcent pada na α (άι) lub nad ι postawiono znak dierazy (αι̂)

¹⁰ jeśli żadna z liter nie jest akcentowana (ει) lub akcent pada na ι (ειί)

¹¹ jeśli akcent pada na ε (έι) lub nad ι postawiono znak dierazy (ει̂)

¹² jeśli żadna z liter nie jest akcentowana (οι) lub akcent pada na ι (οιί)

¹³ jeśli akcent pada na ο (όι) lub nad ι postawiono znak dierazy (οι̂)

¹⁴ przed literami samogłoskowymi oraz literami spółgłoskowymi dźwięcznymi β, γ, δ, ζ, λ, μ, ν, ρ

¹⁵ przed literami spółgłoskowymi bezdźwięcznymi θ, κ, ξ, π, σ, τ, φ, χ, ψ

¹⁶ na początku wyrazu

¹⁷ w środku wyrazu

Litery spółgłoskowe podwójne (z wyjątkiem γγ) oddaje się w transkrypcji jak pojedyncze.

Akcent w języku greckim jest ruchomy i pada na jedną z trzech ostatnich sylab wyrazu. Oznacza się go za pomocą znaku ' umieszczonego nad literą samogłoskową. W wyrazach jednosylabowych (poza kilkoma wyjątkami) jest on zbędny. Akcent nie jest opuszczany w transliteracji (ά, έ, ή, ί, ό, ύ, ώ → á, é, í, ó, ý, ó), pomijany jest zaś w transkrypcji.

Znak dierazy ̂ nie jest opuszczany w transliteracji (ī, ü → i, y).

Wymowa

W przypadku większości liter transkrypcja jest zgodna z wymową, różnice są zaś następujące:

	transkrypcja	wymowa
Γ γ	g, j	przed o, ω, ου oraz przed spółgłoskami <i>gh</i> (zbliżone do dźwięcznego <i>h</i>) w pozostałych przypadkach <i>j</i>
Δ δ	d	<i>dh</i> jak angielskie <i>th</i> w <i>mother</i>
Θ θ	t	<i>th</i> jak w angielskim <i>think</i>
Χ χ	ch	przed literami α i ε jako <i>chi</i> , np. <i>chiersonisos</i> , w pozostałych przypadkach <i>ch</i>
Αυ αυ	aw, af	jeśli nad υ postawiono znak dierazy (̂) jako <i>ai</i> , w pozostałych przypadkach tak jak w transkrypcji
Ευ ευ	ew, ef	jeśli nad υ postawiono znak dierazy (̂) jako <i>ei</i> , w pozostałych przypadkach tak jak w transkrypcji
Τζ τζ	dz	dz
Τσ τσ	ts	c